

“L'autopista acabarà arribant a Lloret”

Jaume Dulsat fa front al seu segon mandat com a alcalde arran d'un pacte amb el PSC, antic soci de govern

Vol continuar treballant a favor del turisme de qualitat i l'augment de la riquesa al territori

Necessitàvem seguir sumant i l'acord de govern amb el PSC ha estat la solució menys lesiva per a la nostra ciutat

Hi som per ajudar els que ho fan bé i ser implacables amb els que no ho fan bé i que, per tant, no ens ajuden en el bon nom de la ciutat

És un drama que una destinació com Lloret, amb 1,3 milions de turistes a l'any, no tingui un accés de vida ràpida

Va ser investit alcalde de Lloret de Mar després de passar els quinze dies més complicats del seu mandat, segons ha reconegut públicament. I és que tot i que Junts va ser la força més votada a Lloret, el PSC –antic soci de govern– va quedar en segona posició i va intentar gestar una alternativa de govern amb Cs, Lloret en Comú i Força Lloret que finalment no va progressar. Junts i el PSC van arribar a un acord que va permetre a Dulsat accedir novament a l'alcaldia.

En els quinze dies posteriors a les eleccions, va veure perillar l'alcaldia?

Sí, òbviament. A les eleccions aspiràvem a ser la primera força política, cosa que vam aconseguir, amb una diferència de vots prou àmplia respecte del PSC (2.800 respecte a 2.100) quan, no ens podem enganyar, la marca de Junts no està en un gran moment, i menys en la casuística concreta de Lloret de Mar, on hi ha gent de molt llocs, ideologies i sensibilitats diferents, i en canvi, la marca socialista o la d'ERC estaven en un moment alcista. Però la gent va votar en clau municipal i ens van renovar la confiança. És cert, però, que en els quinze dies posteriors l'encaix no va ser fàcil.

Què va passar exactament aquells dies?

La nostra prioritat sempre va ser reeditar el tripartit que havia funcionat del 2015 al 2019, per tant amb el PSC i ERC. Sempre vam intentar que ERC hi fos, perquè creiem que és un soci valuós, que s'ha guanyat seguir en el govern. Però la nostra posició perdia força quan es podia crear una majoria alternativa.

Deixar fora ERC va ser el preu que va posar el PSC per arribar a un acord?

En les negociacions sempre vam fer èmfasi en un govern de 14, però quan hi ha la possibilitat que acabin fent un govern alternatiu, en què perds el govern, l'alcaldia i tots els projectes en marxa, tens una posició de menys força. El PSC entenia que un govern amb onze era suficient i que no era necessari incloure-hi ERC. Nosaltres som inclusius i seguim pensant que un govern amb catorze és millor i tampoc hi renunciem d'una forma definitiva perquè el mandat és molt llarg i mai no saps què vindrà. En el dia d'avui, som onze, treballem a gust i és un

govern seriós.

Per què creu que no va progressar el govern alternatiu liderat pel PSC?

Les direccions nacionals d'alguns partits, no del meu, van vincular les ciutats de Lloret i Blanes. Van intentar fer una lectura general i no municipal. Entenc que la gent de l'agrupació local del PSC va exigir decidir en clau interna tant a Lloret com a Blanes, i vam poder tenir aquest govern que crec que realment és el que la gent havia votat. Algú pot dir: la ciutat ha votat pel canvi. Però és un tema estrictament numèric: si Junts va augmentar en vots i en percentatge de vots, si el PSC va augmentar en vots i en regidors i ERC també, doncs no veig on la gent demana canvi. Per tant, crec que la ciutadania demanava continuïtat.

Junts ha rebut crítiques per l'acord amb el PSC?

N'hem rebut, però l'acord és el mateix que hi havia. Si anteriorment haguéssim governat només amb ERC i ara substituïssim un soci per un altre, podria entendre les crítiques. Quan la gent diu: [els del PSC] "són els del 155!", la resposta és que són els del 155 aquesta setmana i ho eren fa vuit setmanes quan governàvem junts. Si eren bons per governar fa sis mesos també ho són ara en què hi ha hagut unes eleccions pel mig i han vist confirmat el seu paper.

Amb les discussions que hi ha per la governabilitat en altres institucions, se senten còmodes amb aquest pacte?

Sí, perquè ja hi érem abans i funcionava bé i ara hi seguim sent. Prioritzem sempre la governabilitat local. I la casuística de Lloret no és la de Banyoles, Olot o Vic. L'espectre sociodemogràfic de la nostra ciutat és molt diferent. Lloret és un lloc d'acollida i on hi ha un equilibri fantàstic entre persones de procedències diferents que nosaltres veiem com un enriquiment. Per tant, hem de jugar amb les cartes que tenim i això ens demana ser capaços de pactar. Som una ciutat que no té majories perquè la casuística és molt variada.

I amb tot això, cap on ha d'anar el procés?

Estem en un moment molt complicat per fer qualsevol tipus d'especulació o teoria amb gent que està mancada de llibertat i amb gent que està vivint fora sense voler-ho. El que és clar és que, en vista dels resultats, no ho vam fer gaire bé i que els pobles i ciutats necessiten solucions. I em sembla que no hi ha un altre camí que la via de l'estat propi per un tema ja d'eficiència, més enllà dels romanticismes. Som un país infradotat i necessitem una eina que es diu estat propi per ser un país més just, més equitatiu i més pròsper. Crec que la situació no es pot eternitzar i que l'Estat s'haurà d'avenir a negociar. No voldria fer una lectura municipalista d'això perquè en el nostre cas necessitàvem seguir sumant i l'alternativa al govern de Junts amb el PSC era el PSC, Cs, Comuns i Força Lloret. Per tant, crec que al final ens hem quedat amb la solució menys lesiva.

El mandat va començar mogut, amb les crítiques per part de l'oposició per l'augment de les retribucions.

Això és molt interessant (amb to irònic). És allò de Goebbels, que a base de repetir una mentida s'acaba convertint en realitat. El sou de l'alcalde de Lloret de fa tres mesos serà el mateix que el de l'alcalde de Lloret d'aquí a dos mesos. L'alcalde tenia un sou de 55.000 euros el 2015 i ara en té un de 58.000, però no pas perquè se l'hagi apujat sinó pels increments progressius que es van donant a funcionaris i polítics. Hi ha una dada a tenir un compte que és la població ETCA, que és la població resident tot l'any més la població estacional consolidada. I això suma 56.000 habitants. Som la tercera ciutat de Catalunya en població ETCA, després de Barcelona i Salou. Hem de prestar molts serveis i l'Ajuntament és la primera administració que es troba el ciutadà. El global del cartipàs puja un 20% perquè hi ha dues dedicacions exclusives més, però és mentida que l'alcalde i els

regidors s'apugin el sou un 20%.

El portaveu de Lloret en Comú, Miguel Gracia, a l'oposició, va qualificar d'immorals aquests increments adduint que la renda 'per capita' a Lloret és un 35% més baixa que la mitjana catalana.

Em sembla força injust barrejar una cosa amb l'altra. Cal remunerar la gent que treballa a l'Ajuntament de forma exclusiva i que dedica moltíssimes hores a aquesta feina pública. Com a gran destinació turística, tenim un problema amb l'estacionalitat, si bé intentem estirar el xiclet de la temporada turística tant com podem estructurant bé els productes i amb turisme familiar i esportiu. Tenim un pla operatiu que fa inversions molt importants. Per exemple, aquest hivern s'han fet obres majors en 25 hotels. I tot plegat ha de revertir en un tipus de client amb un poder adquisitiu més alt i en més riquesa en el territori.

Hi ha alguna dada que avaluï el creixement de la temporada turística?

A l'època amb menys places hoteleres disponibles, perquè estan tancades a l'hivern, ens movem en unes 10.000 places, que és un terç de l'oferta. En temes de turisme esportiu, som un referent: tenim més de 50.000 turistes esportius a l'any. Tenim una estratègia molt clara de creixement i crec que les coses van en una molt bona direcció. I no ens dediquem només a fer promoció turística, sinó també molta ordenació en relació amb per exemple els habitatges d'ús turístic, i també al compliment de la normativa en hotels i sales de festa. Hi som per ajudar els que ho fan bé i ser implacables amb els que no ho fan bé i que per tant no ens ajuden en el bon nom de la ciutat.

Com va aquesta temporada turística?

És molt semblant a la de l'any passat, que va ser una bona temporada però no tan excepcional com fa dos anys. Tenim la sort que treballem molt en multimercat i depenem molt poc d'un públic concret. Tenim un 25% de clients francesos, un 20% de clients catalans/espanyols, un 8% del Regne Unit, un 5% d'alemanys, un 5% de russos, un 5% del Benelux. Per tant, reequilibrem molt bé les pujades i les baixades. Òbviament, hi ha un tipus de públic que ens interessa més que un altre. El rus ens interessa perquè fa estades llargues, fa una despesa important, consumeix cultura i shopping, mentre que l'alemany és més jove, fa menys despesa i requereix més ordenació. L'any passat vam baixar en 25.000 clients alemanys. I no va ser una mala notícia passar d'un 7,5% de la quota total a un 5%.

Des del punt de vista qualitatiu, disposa d'alguna dada?

Treballem amb un programa que es diu Mabrian, que ens proporciona uns índexs de satisfacció dels clients. I una de les coses que ens diuen és que la percepció de seguretat a Lloret de Mar és del 93%. Per tant, la gent té percepció de seguretat quan és a la nostra ciutat, cosa que ens fa estar molt contents.

Creu que algun dia podran treure's de sobre el lema de "Lloret, turisme de borratxera"?

Crec que sí. Això va ser una declaració molt desafortunada per part de la consellera [Montserrat Tura]. Al seu moment, sense saber-ho, ens va fer una campanya espectacularment negativa i és una etiqueta contra la qual treballem molt activament. Crec que la percepció en el sector turístic ha canviat, la gent sap que Lloret està fent la feina. Tot això no es fa en un dia, però el canvi que es va començar fa vuit o deu anys dona fruits. Estem en la bona direcció.

Quina és la posició del consistori en relació amb la paralització de les obres de l'autopista C-32?

És molt legítim no voler-la però em sembla un autèntic drama que una destinació que té 1,3 milions de turistes a l'any, sis milions de pernoctacions i que té com a principal porta d'entrada l'aeroport de Barcelona no estigui connectada per la via ràpida. I no és normal que una infraestructura com aquesta mori sobtadament a Tordera. Crec que l'autopista acabarà arribant a Lloret. I no crec que la qüestió ara sigui si la volem o no. Això hauria anat a l'inrevés: als anys 60 ens hauríem d'haver preguntat si volíem una ciutat turística com la que tenim. Però ara que ja tenim una ciutat turística, amb 120 hotels i més d'un milió de turistes, no s'hi val dir si cal o no. Necessitem estar ben connectats.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 23-07-2019, Pàgina 12

-El Punt Avui. Nacional 23-07-2019, Pàgina 12

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1640439-l-autopista-acabara-arribant-a-lloret.html>